

[Rager.]

paa, hvis det kan lykkes at føre denne Lovgivning igennem med større Fundament end de to Regeringspartier; ikke saa meget af indrepolitiske som af ydrepolitiske Grunde tror jeg, det vilde være en Styrke, jo større en Del af den danske Rigsdag der staar bag ved den Lov, som bliver vedtaget.

Hartel: Ved min Gennemgang af Betænkningen med dens forskellige Bilag standsede jeg ved det, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller allerede tidligere har berørt, nemlig at der ikke — for saa vidt man da kan læse sig dertil — er kommet noget Svar paa en Henvendelse til Landbrugsraadet og til Arbejderbevægelsens Erhvervsraad. Jeg finder, ligesom det paa-gældende ærede Medlem, at det er af største Betydning at faa Klarhed over, hvorledes Forholdet er i Forbindelse med disse to Organisationer.

Ved Valutaforslagets første Behandling spurgte jeg den højtærede Minister — for at nævne et Par Enkelting først —, om Tøndebaand, Vare-Nr. 1619, der hidtil har været paa Friliste, var overført til Liste C for at komme en Eksport- og Prisaftale til Livs, der for Eksporten af denne Vare til Danmark var indgaaet mellem Holland, Tyskland og Polen; ved at overføre Tøndebaand til bunden Liste blev man jo i Stand til at bestemme, fra hvilket Land man i Fremtiden ønskede at foretage de paagældende Indkøb. Det ærede Medlem Hr. Prieme var, saa vidt jeg erindrer, inde paa det samme Spørgsmaal — maaske i en anden Sammenhæng —, og Ministeren svarede det ærede Medlem derhen, at Tøndebaand var kommet paa Liste C af handelspolitiske Grunde. Det maa efter dette være Ministeren en Tilfredshed at kunne fastslaa, at han herved bliver i Stand til at slaa to Fluer med eet Smæk, nemlig baade at opnaa handelspolitiske Fordele og ogsaa at komme mulige Eksport- og Prisaftaler til Livs i Forbindelse med denne Vares Afsætning her til Danmark.

Jeg nævner dette, fordi det — om end Loven efter sin nuværende Form jo ikke levner Mulighed for at overføre ganske administrativt enhver Vare fra fri til bunden Liste — ogsaa kunde tænkes, at man ad denne Vej kunde benytte Valutacentralen

over for hjemlige Monopoler og Prisaftaler. Det har vist sig meget vanskeligt at komme disse til Livs, og hvis man altsaa vil opretholde Systemet i det Omfang, Regeringen ønsker, var det naturligt, at man ogsaa benyttede selve Valutacentralsystemet til at fremtvinge Sænkning i Varepriserne.

Jeg tænker her paa et Spørgsmaal, som jeg ofte har draget frem før, nemlig med Hensyn til Drittelstavene, idet Bøgestave under Vare-Nr. 1603, som bekendt, ikke staar paa Friliste, og der er ingen Tvivl om, at netop dette Forhold har aabnet Mulighed for, at de paagældende Fabrikanter kan udnytte det indenlandske Marked paa den utiltalende Maade, som jeg finder at dette hidtil er sket. Jeg kan heroverfor yderligere oplyse, at den Omstændighed, at vi har draget denne Sag frem her paa Rigsdagen og drøftet Spørgsmaalet, og at der foreligger Klager for Priskontrolraadet, ikke har forhindret Fabrikanternes Ring i at hæve Prisen for Drittelstave med 4 Kr. for hver af Kvaliteterne, og det drejer sig for en enkelt af Kvaliteternes Vedkommende om en Prisforhøjelse paa over 100 pCt., der er opstaaet i den Periode, Valutacentralen har eksisteret.

Jeg finder, at disse Tilstande er meningsløse, og jeg finder, at der med alle Midler maa sættes ind for at standse en saadan Prisfordyrelse. Der er ingen Tvivl om, at andre, som er indsigtfulde paa andre Omraader, let vilde kunne fremlægge Eksempler, som viser, hvorledes dette Forhold har ført til samme Resultat ogsaa paa andre Felter.

Jeg hørte med Interesse, at det ærede Medlem Hr. Rager sagde, at de Konservative havde været rede til at tilbagelægge de $\frac{5}{6}$ af den Vej, der var mellem Regeringen og Konservatismen. Der kan jo være to Aarsager til, at der ikke er kommet noget Samarbejde i Stand. Den ene er den, at Regeringen betragter hele denne Ordning som et attraaværdigt Maal i sig selv og ikke som et Middel, og den anden er den, at der paa den sidste Sjettedel af Vejen er et saadant Uføre, at man ikke kan faa nogen til at træde ud netop paa det Stykke af den. Efter at have hørt det ærede Medlem Hr. Hauges Tale er jeg mest tilbøjelig til at anse Aarsagen for den, at Regeringen mener, at denne Ordning i sig selv er saa attraaværdig, at den ikke vil give Slip paa den.